

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тонгда ва тунда ўқиган дуолари

18:18 / 01.03.2020 32400

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тонг отганида:

اَنْ يَسْمَ اَكْبَ وَاَنْ حَبَّ صَا اَكْبَ مَهْلَلَا
اَكْبَ لِيَا وَاَنْ تُمْ نَ اَكْبَ وَاَيْ حَنَ اَكْبَ وَا
رُوشُنَلَا

«Аллоҳумма бика асбаҳнаа ва бика амсайнаа ва бика наҳйаа ва бика намууту ва илайкан нушуур» дер эдилар.

Маъноси: Аллоҳим, Сенинг номинг ила тонг оттирдик, Сенинг номинг ила кеч киргиздик. Сенинг номинг ила тириламиз ва Сенинг номинг ила ўламиз. Ва Сенга қайтажакмиз.

Кеч кирганида эса:

أَنْحَبُصًا كَبَّوْ أَنْيَسْمًا كَبَّ مُمْهَلَلَا
كَيْلًاوُتُومَنْ كَبَّوْ أَيَحَنْ كَبَّوْ
رِيصَمَلَا

«Аллоҳумма бика амсайнаа ва бика наҳйаа ва бика намууту ва илайкал масийр».

(“Аллоҳим, Сенинг номинг ила кеч киргиздик. Сенинг номинг ила тириламиз ва Сенинг номинг ила вафот этамиз. Ва Сенга қайтажакмиз”), деб айтар эдилар.

Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можалар ривояти.

Абдуллоҳ ибн Ғанном розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким тонг отганида:

كُنْمَفٍ ةْمَعْنُ نْمِ يَبْحَبُصًا أَمَّ مُمْهَلَلَا
كَلَّوْ دُمَخَلَا كَلَفَ، كَلَّ كَيْرَشَا كَدُحَاوْ
رُكُشَلَا

«Аллоҳумма маа асбаҳа бий мин ниъматин фаминка ваҳдака лаа шарийка лак, фалакал ҳамду ва лакаш шукр», деса, кундузнинг шукрини адо қилибди. Ким шу дуони кеч кирганида айтса, кечанинг шукрини адо этибди», дедилар.

Маъноси: Аллоҳим, мен билан тонг оттирган неъматлар Сен томондандир. Сен яккаю ёлғиздирсан, Сенинг шеригинг йўқ. Сенга ҳамд ва шукрлар бўлсин.

Абу Довуд ривоятлари.

كُنْ مَفِيَّةً مِّنْ نِّبْيِ سَمِئَةَ امِّ هَلَلِ
ذُمَّ لِكُلِّ كَيْرٍ رَشَّالِ، كَذْحِ
رُكُشٍ لِكُلِّ وَاوٍ

Аллоҳумма маа амсаа бий мин ниъматин фаминка ваҳдака лаа шарийка лак, лакал ҳамду ва лакаш шукр»

Маъноси: Аллоҳим, мен билан кеч киргизган неъматлар Сен томондандир. Сен яккаю ёлғиздирсан, Сенинг шеригинг йўқ. Сенга ҳамд ва шукрлар бўлсин.

Уммул мўминийн Жувайрия розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам эрталаб субҳ намози пайтида унинг ҳузуридан чиқиб кетдилар. У намоз ўқийдиган хонасида эди. Сўнгра зуҳо намозини ўқиб бўлиб қайтиб келсалар, Жувайрия онамиз ҳали ҳам ўтирган эдилар. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Чиқиб кетганимдан бери шу ҳолатда ўтирибсанми?» деб сўрадилар. Онамиз розияллоҳу анҳо: «Ҳа», дея

жавоб бердилар. «Мен сендан кейин тўртта калимани уч мартадан айтдим, агар улар тарозида ўлчанса, сен бугун айтган нарсалардан оғир келади, - дедилар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам. - Улар:

هُوَ قَوْلُ خَدَّعٍ وَذَمَّ حَبَّوْهُ لَلْأَنَّا خُبُّسُ
دَادِمًا وَوَشْرَعًا نَزَوُءُ سَفَنٍ يَضَرُّو
تَارْمًا وَتَأْمَلَكُ

«Субҳааналлоҳи ва биҳамдиҳи ъадада холқиҳи ва ридоо нафсиҳи ва зината ъаршиҳи ва мидаада калимаатиҳи».

Маъноси: “Яратганларининг ададича, нафси рози бўлгунича, аршнинг вазнича, калималарнинг узунлигича Аллоҳга ҳамд айтаман ва Уни поклайман.

Имом Муслим ривоятлари.

Абу Айюб Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким:

هُلَّكَ يَرْشَا لُهُ دَخَوْهُ لَلْأَلِ الْهَلِ الْإِ
لُكَ يَلَعَا وَهُوَ دَمَخْلَا هَلَّوْكَ لُمْلَا هَل
رِي دَقِيْ ش

«Лаа илааха иллаллоху ваҳдаҳу лаа шарийка лаҳу, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува ъалаа кулли шай`ин қодийр», деб ўн марта айтса, Исмоил зурриётидан тўрт кишини озод қилгандек бўлади», дедилар».

Маъноси: “Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ, У ёлғиз, Унинг шериги ҳам йўқ, бутун мулк Уники, ҳамд ҳам Унга хос ва У ҳар бир нарсага қодирдир.

Имом Бухорий ва Муслим ривоятлари.

Абу Саид Худрий розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам: «Ким:

أَنْ يَدِمَ الْإِسْإِبَّو، أَبَرْ هَلْ لِابُ تُتِي ضَر
مَلَسُو هِي لَع هَلْ لِإِ صِ دَمَخُمُ بَو

الْوَسْر

«Родийту биллаахи роббан ва бил ислаами дийнан ва бимухаммадин соллаллооҳу алайҳи васаллама росулаа», деса, унга жаннат вожиб бўлади», дедилар.

Маъноси: “Аллоҳни раббим деб, Исломни диним деб, Муҳаммад алайҳиссаломни расул деб рози бўлдим.

Абу Довуд ривоят қилганлар.

Абдуллоҳ ибн Хубайб розияллоху анҳудан ривоят қилинади :

«Биз зулматли ёмғирли кечада Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам намоз ўқиб беришлари учун у зотни ахтариб кўчага чиқдик. У зотни топганимизда, «Айт», дедилар. Мен ҳеч бир нарса айта олмадим. Сўнгра яна: «Айт», дедилар. Мен ҳеч нарса айта олмадим. Сўнгра яна: «Айт», дедилар. Мен: «Эй Расулуллоҳ, нимани айтаман?» дедим. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

بَارِبْ ذُوْعَالِقِ... دَحْأُ هَلْ لَأُ وَهْ لُقِ
... سَأَنْ لَأِبَارِبْ ذُوْعَالِقِ... قَلْفَلِ

«Қул ҳуваллооҳу аҳад», «Қул аъузуз бироббил фалақ», «Қул аъузуз бироббиннаас» сураларини кечки пайт ва эрталаб уч мартадан айтсанг, сенга ҳар бир нарсада кифоя қилади», дедилар».

Абу Довуд, Термизий, Насайлар ривояти.

ато қилган неъматларингга иқрор бўлдим. Ва яна гуноҳларимга ҳам иқрор бўлдим. Менинг гуноҳларимни кечир. Чунки Сендан бошқаси гуноҳларни кечира олмайди.

Имом Бухорий ривоятлари.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу айтадилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳузурларига бир киши келиб: «Эй Расулуллоҳ, кеча мени чаён чақиб олди», деди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Кеч кирганида:

رَشُّنْمِ تَامَاتِ لِهَلْ لَاتَامَ لَكِبُ دُوْعًا

قَلَخَ أَم

«Аъзу бикалиматиллаҳит таммати мин шарри ма холақ», десанг, сенга ҳеч нарса зарар бермайди», дедилар.

Маъноси: “Аллоҳнинг ҳамма калималари билан У яратган нарсаларнинг ёмонлигидан паноҳ тилайман.

Имом Муслим ривоятлари.

Усмон ибн Аффон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади :

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Бирор бир банда ҳар тонгда ва тунда:

وَمُسَاغَمٌ رُضِيََ الْإِلَهَ لَلْإِلَهِ مُسَابٍ
وَهُوَ أَمْسَلُ الْإِلَهِ وَالْوَضْرُأُ الْإِلَهِيَّ فِي شَيْءٍ
مُّيَلَّعٌ أَعْيَمٌ سَلَا

«Бисмиллааҳиллазий ла йадурру маъасмиҳии шай`ун фил арди ва лаа фис самаи ва ҳувас самийъул њалийм», деб уч марта айтса, унга бирор нарса зарар бермайди», дедилар.

Маъноси: Шундай Аллоҳнинг исми билан бошлайманки, Унинг исми туфайли еру осмонда бирор нарса зарар бера олмайди. У эшитувчи ва билувчи Зотдир.

Абу Довуд ва Термизий ривоятлари.

Абдурахмон ибн Абу Бакра оталарига: «Эй отажон, ҳар тонгда уч марта ва кечқурун уч марта:

مُهَلَّلَا، يَنْدَبُ يَفِي نَفَاعٍ مُهَلَّلَا
يَنْفَعُ مُهَلَّلَا، يَغْمَسُ يَفِي نَفَاعٍ
مُهَلَّلَا، تَنْأَلُ الْإِلَهَ لَلْإِلَهِ، يَرْصَبُ يَفِي

رُقْفَلْ اَوْ رُقْفُكَلْ اِنْ مَكَبْ دُوْعَا يِّنَا
رُبَقَلْ اِبَادَعْ نَمَكَبْ دُوْعَا يِّنَا مُمُهَلْ
تُنَا اِلْ اِهَلْ اِلْ

«Аллоҳумма ғаафиний фий баданий, Аллоҳумма ғаафиний фий самъий, Аллоҳумма ғаафиний фий басорий, лаа илааҳа илла анта. Аллоҳумма инний аъузу бика минал куфри вал фақри, Аллоҳумма инний аъузу бика мин ғазабил қобр, лаа илааҳа иллаа анта» деяётганингизни эшитаман», дедилар. Абу Бакра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: «Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг шундай дуо қилганларини эшитганман ва мен у зотнинг суннатларига амал қилишни яхши кўраман», деб жавоб бердилар.

(**Маъноси:** “Аллоҳим, баданимни, қулоғимни ва кўзимни офиятда қил. Эй Раббим, Сенинг номинг ила куфрдан, камбағалликдан ва қабр азобидан паноҳ тилайман. Сендан бошқа илоҳ йўқ”).

Абу Довуд ривоятлари.

Абу Молик Ашъарий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Сизлардан бирингиз тонг отганида:

بَرِّهِ لِكُلِّ مَالٍ أَحَبُّ صَاحِبًا
أَوْ أَنْ أَحَبُّ صَاحِبًا
أَدَّهَ زَيْخَ كُلِّ أَسَاءٍ مُهْلِلًا ، نِيَمَ لَاعِلًا
هَتَكَ رَبِّ وَهُرُونَ وَهُرُصَنَ وَهُخْتَفِ مَوِيَلًا
رَشَّ وَهِيَفِ أَمَّ رَشَّ نَمَّ كَبَّ ذُوْعًا وَهَادُهُ
هَدَّعَبَ أَمَّ

بَرِّهِ لِكُلِّ مَالٍ أَحَبُّ صَاحِبًا
أَوْ أَنْ أَحَبُّ صَاحِبًا
أَدَّهَ زَيْخَ كُلِّ أَسَاءٍ مُهْلِلًا ، نِيَمَ لَاعِلًا
هَتَكَ رَبِّ وَهُرُونَ وَهُرُصَنَ وَهُخْتَفِ مَوِيَلًا
رَشَّ وَهِيَفِ أَمَّ رَشَّ نَمَّ كَبَّ ذُوْعًا وَهَادُهُ
هَدَّعَبَ أَمَّ رَشَّ وَهِيَفِ

«Асбаҳнаа ва асбаҳал мулку лиллааҳи роббил ъааламийн.

Аллоҳумма ас`алука хойра ҳаазал йавми фатҳаҳу ва насроҳу ва нуу роҳу ва барокатаҳу ва ҳудааҳу ва аъузуз бика мин шарри маа фийҳи

دِهَشْ اَوْ كُدِهَشْ اُتِي سَمِ اِيْنِ اِمُهَلَلِ
عِي مَحْ وَ كِتْ كِيْ اَلَمْ وَ كِشْرَعْ اَلَمْ ح
تَنْ اِ اِلْ اِهَلْ اِلْ اِهَلَلْ اْتَنْ اُكْنُ اُ كِقْلَخ
كُذْبَعْ اَدْمَحْمَنْ اَوْ اَكَلْ كِي رَشْ اَلْ كَذَحْ وَ
كُلُّ وُسْرَو

«Аллоҳумма инний асбаҳту ушҳидука ва ушҳиду ҳамалата ʻаршика ва малаикатика ва жамийъа холқик, аннака анталлооҳу лаа илааҳа илла анта ваҳдака лаа шарийка лака ва анна Муҳаммадан ʻабдука ва росуулук», деб айтса, Аллоҳ таоло танасининг тўртдан бирини дў захдан халос қилади. Ким шуни икки марта айтса, Аллоҳ таоло унинг ярмини дўзахдан халос қилади. Ким уч марта айтса, Аллоҳ таоло унинг тўртдан уч қисмини дўзахдан халос этади. Ким тўрт марта айтса, Аллоҳ таоло уни бутунлай дўзахдан халос қилади», дедилар.

Маъноси: Аллоҳим, албатта, мен тонг оттирдим. Сени ҳамда аршингни кўтарувчи фаришталарингни ва ҳамма халқ қилган нарсаларингни гувоҳ қилиб айтаманки, Сендан бошқа илоҳ йўқ, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам Сенинг банданг ва расулингдир.

Абу Довуд ривоятлари.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади :

Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳу «Эй Расулуллоҳ, менга бирор калима ўргатинг, мен уни эрталаб ва кечқурун айтиб юрай»,

деганларида, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

مَلَأَ صُرُوفَ أَوْتَانِمْ سِلَاطِافٍ مُهَلِّا
عِيَشَ لُكُّبَرِ، دَاةً شَلِا وَبِيَغَلِا
تَنْأَلِا لِا لِا لِا نَأُ دَشَأُ، هَكَيَلَمَو
رَشَو، يَسْفَنَ رَشَو نَمَ لِبُ ذُوَعَأُ
وَكُ رَشَو نَأَطِيَشَلِا

«Аллоҳумма фатирос самавати вал арзи ѓалимал ғойби ваш шаҳадати робба кулли шай`ин ва малийкаҳ, Ашҳаду алла илаҳа илла анта, аъзу бика мин шарри нафсий ва шарриш шайтони ва ширкиҳ», деб эрта тонгда, кеч кирганда ва жойингга ёнбошлаб ётганигда айт», дедилар.

Маъноси: “Эй еру осмонни бор қилган Раббим, эй ғойбни ва шоҳидни билувчи Раббим, Сен ҳар бир нарсанинг парвардигори ва подшоҳидирсан. Гувоҳлик бераманки, Сендан бошқа илоҳ йўқ. Нафсимнинг ёмонлигидан, шайтоннинг ёмонлигию ширкидан Сенинг номинг ила паноҳ тилайман.

Абу Довуд ва Термизийлар ривояти.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким эрталаб ёки кечқурун:

وَدُمَحَبَّوَهَلَلَا نَاخُبُس

هَلَلَا نَاخُبُسِ وَدُمَحَبَّوَهَلَلَا نَاخُبُس

مِيظَعَلَا

«Субҳааналлоҳи ва биҳамдиҳи», (Аллоҳга ҳамд айтиш билан Уни айбу нуқсонлардан поклаб ёд этаман), **деб юз марта айтса, қиёмат куни бирор киши ундан афзал бўлмайди. Фақат ана шу киши айтганидек ёки ундан ошириб айтсагина, бўлиши мумкин», дедилар.**

Имом Муслим ривоятлари.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади :

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

إِلَّا إِلَهَ إِلَّا الْوَهَلَلُ دُمَحَبَّوَهَلَلَا نَاخُبُس

رَبِّكَ أُوَهَلَلَا

«Субҳааналлоҳи валҳамду лиллааҳи ва лаа илааҳа иллаллооҳу валлооҳу акбар», дейишим мен учун қуёш чиқиб, нур сочганидан яхшироқдир», дедилар».

Имом Муслим ривоятлари.

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ алайҳиссалом Фотима розияллоҳу анҳога: «Васият қилган нарсамни эшитишдан сени нима тўсади? Ҳар тонг ва кечқурун:

ثِيغَتْ سَأَلْتُكَ رَبُّمُ وَيَقُ أَيُّ حَيِّ
يُنْزِلُكَ تَالَوُّهُ لُكْ يَنْأَشِي لِحُلُصِّ
نُيَعَّ فَرَطُ يَسْفَنَ لِي

«Йаа ҳаййу йаа қоййууму бироҳматика астағийсу аслиҳ лий ша`ний куллаҳу ва лаа такилний илаа нафсий торфата ъайн», деб айт», дедилар.

Маъноси: Эй ҳай-тирик ва қаййум сифатига эга бўлган Зот, Сендан ёрдам сўрайман. Шаънимни ҳар бир нарсада ислоҳ эт ва кўз юмиб очгунчалик муддат ҳам ўз ҳолимга ташлаб қўйма.

Ибн Сунний ривоятлари.

Абу Дардо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким ҳар куни тонг отганида ва кеч кирганида:

هَيْلَعٌ وَهُوَ الْإِلَهَ الْجَلِيلُ الْيَبُّسَحِ
مِ يَطْعَلُ الشَّرْعَ الْبَرَّ وَهُوَ تَلْكَوَت

«Ҳасбийаллоҳу ла илаҳа илла ҳува ғалайҳи таваккалту ва ҳува роббул ғаршил ғазийм» (Аллоҳ менга кифоя қилади. Ундан бошқа илоҳ йўқ. Унга таваккал қилдим. У улуғ аршнинг Раббидир), деб етти марта айтса, унинг дунё ва охиратдаги муҳим ишларида Аллоҳнинг Ўзи кифоя қилади», дедилар.

Ибн Сунний ривоятлари.

Маъқал ибн Йасор розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Тонг отганида ким уч марта: «Аъзу биллаҳис самийъул ғалийим минаш шайтонир рожийм», деб Ҳашр сурасидан уч оят ўқиса, Аллоҳ таоло унга кеч киргунича саловот айтиб турадиган етмиш минг фариштани вакил қилиб қўяди. Агар вафот этса, шаҳид кетади», дедилар.

Маъноси: “Эшитувчи ва билувчи Аллоҳнинг номи ила лаънатланган шайтондан паноҳ тилайман.

Термизий ва Ибн Сунний заиф иснод билан ривоят қилишган.

Ибн Умар розияллоҳу анҳу айтадилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қуйидаги дуоларни кеч кирганида ва тонг отганида ҳеч тарк қилмас эдилар:

يَفَّيْ فَعَلَا كَلَّاسَا يِّنَّا مُهَلَّلَا
 كَلَّاسَا يِّنَّا مُهَلَّلَا ءِةَرْخَالَوَا أَيُّنُّدَلَا
 أَيُّنُّدَوَا يِّنِّي دِي فَعَلَاوَا وَفَعَلَا
 يِتَارَوْعُ رُتَّسَا مُهَلَّلَا ، يِلَّامَوَا يِلَّهَؤَا
 نَمَّوَا يِّنْظَفَّحَا مُهَلَّلَا ، يِتَاغُورُ نَمَّؤَا
 يِنِّي مَيِّ نَعَّوَا يِفْلَخُ نَمَّوَا يِدَيِّ نَيِّبَا
 دُؤُوعَاوَا يِقْوَفُ نَمَّوَا يِلَّامَشُ نَعَّوَا
 يِتَّحَّتْ نَمَّوَا لَاتُغُؤَا نَا كَلَّتَمَّظَعَبَا

«Аллоҳумма инний ас`алукал ъафийата фиддунйа вал аахироҳ.
 Аллоҳумма инний ас`алукал ъафва вал ъафийата фий дийний ва
 дунйайа ва аҳлий ва маалий. Аллоҳуммастур ъавроотий ва аамин
 равъатий. Аллоҳуммаҳфазний мин байни йадайя ва мин холфий ва
 ъан йамийний ва ъан шимаалий ва мин фавқий ва аъзу
 биъазоматика ан уғтаала мин тахтий».

Маъноси: “Аллоҳим, мен Сендан дунё ва охиратда офият сўрайман. Эй
 Раббим, динимда ва дунёимда, аҳлимда ва молимда авф ва офият
 сўрайман. Эй Раббим, авратимни бекит, хавфларимни омонликка айлантир.
 Эй Аллоҳим, мени олдимдан, орқамдан, ўнг томонимдан, чап томонимдан,

устимдан сақлагин. Эй Раббим, остимдан ҳалок қилишингдан Сенинг азаматинг ила паноҳ тилайман.

Абу Довуд, Насайй ва Ибн Можалар ривояти.

Умму Салама розияллоҳу анҳо онамиздан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тонг отса:

أَقْرَبُ رَوْءِ أَعْفَانِ أَمْ لَعَا كُلِّ أَسَايِنِ أَمْ هَلْ لِي
أَلْبَقَاتُ مَالِ مَعَاوِ أَبِي ط

«Аллоҳумма инний ас`алука ъилман нафиъан ва ризқон тоййибан ва ъамалан мутақоббала», деб айтар эдилар.

Маъноси: “Аллоҳим, Сендан фойдали илм, покиза ризқ, қабул бўладиган амал сўрайман.

Ибн Можа ва Ибн Сунний ривоятлари.

دَمْحُمِ لِي أَيْ لَعَا وَ دَمْحُمِ لِي لَعَا لِي صَّمْحُمِ لِي
لِي أَيْ لَعَا وَمِي هَارِبِي لِي لَعَا تِي لِي صَّمْحُمِ لِي

مُهَلَّلَا، دِيحَمُ دِي مَحَ كُنَا مِي هَارُبَا
أَمَكِ دَمَحُمِ لَأَى لَعَا وَ دَمَحُمِ لَعَا كَرَاب
لَأَى لَعَا وَ مِي هَارُبَا لَعَا تَكْرَاب
دِيحَمُ دِي مَحَ كُنَا مِي هَارُبَا

«Аллоҳумма солли ъалаа Муҳаммадин ва ъалаа аали Муҳаммад,
камаа соллайта ъалаа Иброҳийма ва ъалаа аали Иброҳийм, иннака
ҳамийдум мажид. Аллоҳумма баарик ъалаа Муҳаммадин ва ъалаа а
али Муҳаммад, камаа баарокта ъалаа Иброҳийма ва ъалаа аали
Иброҳийм, иннака ҳамийдум мажид».

Маъноси: Аллоҳим, Иброҳим алайҳиссаломни ва у зотнинг оилаларини
яхшилик ва раҳматда қилганинг каби, Муҳаммад алайҳиссаломни ва у
зотнинг оилаларини ҳам яхшилик ва раҳматда қил. Албатта, Сен мақтовли
улуғ зотсан. Аллоҳим, Иброҳим алайҳиссаломни ва у зотнинг оилаларини
баракотли қилганингдек, Муҳаммад алайҳиссаломни ва у зотнинг
оилаларини ҳам баракотли қил. Албатта, Сен мақтовли улуғ зотсан.

Қоғоз ёки бирор ускунага араб тилидагини кўчириб вазифа қилиш учун

مِيحَرَلَا نَمَحَرَلَا هَلَّلَا مَسَب

أَنْ يَسْمَأَ كَبَّوْ أَنْ حَبَّ صَأْ كَبَّ مُمْهَلْ لَأ

كَيْ لَأ وَتُومَنْ كَبَّوْ أَيَّ حَنْ كَبَّوْ

رُوشُنْ لَأ

أَنْ حَبَّ صَأْ كَبَّوْ أَنْ يَسْمَأَ كَبَّ مُمْهَلْ لَأ

كَيْ لَأ وَتُومَنْ كَبَّوْ أَيَّ حَنْ كَبَّوْ

رِي صَمْلَأ

كَنْ مَفِ إِةْمَعَنْ نَمْ يِبَّ حَبَّ صَأْ أَمْ مُمْهَلْ لَأ

كَلَّوْ ذَمْ حَلَّ كَلَّفِ ، كَلَّ كَيْ رَشَّ أَلَّ كَذَّوْ

رُكُّشْ لَأ

كَنْ مَفِ إِةْمَعَنْ نَمْ يِبَّ يَسْمَأَ أَمْ مُمْهَلْ لَأ

ذَمْ حَلَّ كَلَّفِ ، كَلَّ كَيْ رَشَّ أَلَّ كَذَّوْ

رُكُّش لَآ كَلَو

ءِوَقْلَخ دَدَعِ وُدْمَحَبَو هَل لَآ نَاخُبُس

دَادِمَو وِشْرَعَاةَ نَزَو ءِوَسْفَن يَضَرَو

وَتَامَلَك

ءَل كَيَرَشَا لُءَدَحَو هَل لَآ اَلَا اَلَا اَلَا

لُك يَلَعَا وُءَو دُمَحَلَا اَلَو كُلْمَلَا اَل

رِي دَقِيءِي ش

أَن يَدِمَ اَلَسَا اَلَا وِءَبَرِ هَل لَآ اَبُتِي ضَر

مَلَسَو هِي لَع هَل لَآ اَل صِدْمَحُمَبَو

اَلُؤَسَر

بَرْبُ دُوعَا لُق ... دَحَا هَلَلَا وَهَلُوق

سَانَلَا بَرْبُ دُوعَا لُق ... قَلَفَلَا

تَنْأَا إِي هَلَا إِي ، يَبَرَّتْ نَأْمُ هَلَلَا

كِدْهَعَا يَلَعَا إِي ، كِدْبَعَا إِي ، يَنْتُقَلَخَا

رَشْ نَمْ كَبُ دُوعَا ، تُعَطَّتْ سَا إِي كِدْعَا وَوَا

يَلَعَا كَتَمْعَنْبَا كَلْ ءُوبَا ، تُعَنْصَا إِي

إِي هَنْإِي يَلْ رَفْعَا فَا يَبْنَدْبَا ءُوبَا وَوَا

تَنْأَا إِي بُونْ ذَلَا رَفْعَا يِي

رَشْ نَمْ تَامَاتْ لَلَا هَلَلَا تَامَلْ كَبُ دُوعَا

قَلَخَا إِي

وَمُسَاغَمٌ رُضَيَّالِ يَدَّلِ اِهْلِلِ اِمْسَابِ
وَهُوَ اَمْسَالِ يِفْ اِلَوْضِرَّالِ يِفْ اِيَشِ
مِيَلَعَالِ اِيَمْسَالِ

مُهَلِّلِ اِيَنْدَبِ يِفْ يِنْفَاعٌ مُهَلِّلِ
يِنْفَاعٌ مُهَلِّلِ اِيَعْمَسِ يِفْ يِنْفَاعِ
مُهَلِّلِ اِتَّنَّالِ اِهْلِ اِلِ اِيَرْصَبِ يِفْ
اِرْقَفِ اَوْرِفُكِلِ اِنْمَكِبُ ذُوْعَا يِّنِ اِ
رَبَقِلِ اِبَادَعُ اِنْمَكِبُ ذُوْعَا يِّنِ اِمُهَلِّلِ
اِتَّنَّالِ اِهْلِ اِلِ

بَرْهَلِ اِكُلْمَلِ اِحْبُصَا اَوِ اِنْحَبُصَا
اَدَهْ رِيَخِ اِكُلْ اَسَا مُهَلِّلِ اِنِيَمَلِ اِلِ

هُتَكَرَبَوُ هَرُونَوُ هَرْصَنَوُ هَخْتَفِ مَوِي ل ا

رَشَوِ هِي فِ اَمِّ رَشَوُ نَمَ كِبِ ذُوْعَ اُوْ هَادُوْ

هَدَعَبِ اَمِّ

بَرِ هَل لُ كُلُّ مَلِ اِ سَمِ اُوْ اِنِّي سَمِ اِ

وَدَهَ رِي خِ كُلُّ اَسَا مُ هَل ل اِ ، نِي مَلِ اَع ل اِ

هَرُونَوُ هَرْصَنَوُ هَخْتَفِ ، هَلِّي ل ل اِ

اَمِّ رَشَوُ نَمَ كِبِ ذُوْعَ اُوْ هَادُوْ هَتَكَرَبَوُ

اهَدَعَبِ اَمِّ رَشَوُ ، اهي فِ

دِهَشُ اُوْ ، كُدِهَشُ اُ تَحَبُ صَا يِّنِ اِ مُ هَل ل اِ

عِي مَحِ وَا كِتَ كِي اَلِ مَوِ ، كِ شُرَعِ هَل مَحِ

، تَنَّا اِلِ هَل اِلِ هَل ل اِ تَنَّا كِنَّا ، كِقُلَخِ

كُذْبَعِ أَدْمَحُمَّ نَأُو ، كَلَّ كِيَرَشِ أَلْ كَدُحَو

كُلُّوَسَرَو

دِهَشَأُو ، كُدِهَشَأُ تِيَسَمُ أِيَّ نَأُ مَهَلَلَا

عِيَمَجَو كَلَّتْ كِيَّ أَلَمَو ، كَشِرَعَهَ لَمَح

تَنْ أَلْ أَلْ هَلَلَا تَنْ أَلْ كَنْ أَلْ ، كَقْلَخ

كُذْبَعِ أَدْمَحُمَّ نَأُو ، كَلَّ كِيَرَشِ أَلْ كَدُحَو

كُلُّوَسَرَو

مَلْعَ صُرْ أَلْ أَوِ تَأَوَامُّ سَلْ أَرْطَافٌ مَهَلَلَا

عِيَشِلُّ كَبَّرٌ ، دَهَشَلْ أَوِ بِيَغَلَا

تَنْ أَلْ أَلْ هَلَلَا نَأُ دَهَشَأُ ، هَكِيَلَمَو

رَشَو ، يَسْفَنْ رَشُ نَمَ كَبُّ دُوعَأُ

وَكُشِّرَ وَنَاطِيَّ شِلَا

وَدُمَحَبَّوِ هَلَلَا نَاخُبُس

هَلَلَا نَاخُبُسِ وَدُمَحَبَّوِ هَلَلَا نَاخُبُس

مِيظَعَلَا

إِلَا هَلَا أَلَوِ هَلَلُ دُمَحَلَاوِ هَلَلَا نَاخُبُس

رَبُّكَ أَلَلَاوِ هَلَلَا

أُثِيغَتْ سَأَلَتْ مَحَرْبُ، مُوَيِّقُ أَيُّ حَيَّ

يَنْلِكَتَ أَلَوِ، هَلُّكَ يَنْأَشُ يَلْ حَلْصَا

نُيَعَّهَ فَرَطُ يَسْفَنَ يَلَا

هَيَلَعَوُهْ اَلْاِهْلِ اَلْاِيْبُسَح

مِيْطَعْلَا شُرْعَلَا بَرَوُهْو تَلْكَوَت

يْفَ اِيْفَاعْلَا كُلْاَسَا يِّنْ اِمُهْلَلَا

كُلْاَسَا يِّنْ اِمُهْلَلَا، اِيْفَاعْلَا اِيْنْدَلَا

اِيْ اِيْنْدُو يْنِيْد يْفَ اِيْفَاعْلَاوْ وُفَعْلَا

يْتَارُوْعُ رُتْسَا اِمُهْلَلَا، يِلْاَمُو يِلْهَأُو

نَم يَنْظَفْحَا اِمُهْلَلَا، يْتَاغُورُ نَمْاُو

يَنْيَمِيْ نَعُو يِفْلُخُ نَمُو يِيْدِيْ نِيْب

ذُوْعَاو يِقُوْفُ نَمُو يِلْاَمَشُ نَعُو

يْتَحَتْ نَمَلَا تَغُأُ نَا كِتَمَطْعَب

أَقْرَبُوا أَعْفَانِ أَمْ لَعَا كَلَّ أَسَا يِّنَا مُهَلَّلَا

أَلْبَقَاتُ مَّالَمَعًا وَأَبِّي ط

دَّمَ حُمَلَا يَلَعًا وَدَّمَ حُمَلَا يَلَعًا لَصَّ مُهَلَّلَا

لَا يَلَعًا وَمِي هَارِبًا يَلَعًا تَيَّلَصَّ أَمَّا ك

مُهَلَّلَا، دِي جَمُّ دِي مَحَّ كَنَّانَا مِي هَارِبًا

أَمَّا كِ دَّمَ حُمَلَا يَلَعًا وَدَّمَ حُمَلَا يَلَعًا كَرَاب

لَا يَلَعًا وَمِي هَارِبًا يَلَعًا تَكَّرَاب

تارم-10 دِي جَمُّ دِي مَحَّ كَنَّانَا مِي هَارِبًا